

Uusi valloitusarmeija

Perinnäistiedot kertovat, että Makedonian kuningas, Aleksanteri Suuri, kukistettuaan Hellaan, voitettuaan Persian miljoona-armeijat, avattuaan miekallaan Gordian solmun, anastettuaan kaikki tunnetut maat ja kruunattuaan itsensä niitten hallitsijaksi, nauttuaan surmattua Persian hallitsijan tyttären, surmattuaan ystävänsä Clituksen, kukistettuaan useat sotilaskapinat ja tehtyään lisäksi paljon muuta, painoi päänsä käsiinsä ja itki, koska hänellä ei ollut enää mitään tehtävää.

Hän oli valloittanut "kaikki maat" — eikä siis ollut enää mitään valloitettavaa. Hän oli suorittanut kaikki "suurtyöt" — eikä siis ollut enää mitään tehtävää. Ja onnettomana senvuoksi, että oli tehnyt "kaikki mitä ihminen voi tehdä", kuoli hän 33-vuotiaana v. 323 ennen erään natsarealaisen puutyömiehen syntymää.

Jos kertomus Aleksanterista on totta, oli hän kokolailla lyhytnäköinen mies. Hänellä oli vielä paljon valloitettavaa, paljon suurtoita tehtävänä, mutta hän ei ymmärtänyt niitä. Hän palveli vain miekan kutsumusta, eikä ymmärtänyt vaihtaa sitä järjen kutsuukseksi. Hän vain hävitti eikä rakentanut.

Ennen ja jälkeen hänen aikansa, ovat ihmiset tehneet valloituksia ja suurtoita, joitten rinnalla hänen sotavoittojensa arvo katoaa olemattomiin. He ovat luoneet laajaperäisen tieteen, tehneet keksintöjä, joitten arvo on sanoin kuvaamaton, loihdineet henkevän taitteen ja kirjallisuuden. Näitten suurtoitten suorittamiseksi — joit-

ten vaikutuksesta ihmisten talouselämä ja henkinen rikkaus ovat nykyiseen tasoonsa kohonneet — ei Aleksanteri tehnyt mitään. Ja kuitenkin luuli hän tehneensä kaiken, mikä oli tekemisen arvoista!

Mutta vieläköän ei maailmasta ole valloitukset ja suurtyöt loppuneet.

Kaiken yksilöllisen ponnistelun tuloksena on noussut sortava maailmanvalta, jonka taloudellinen kehitys on tuominut häviämään ja jonka rikkaudet tulee jäämään sen kimppuun hyökkäävän valloitusarmeijan saaliiksi. Mutta tämä valloitusarmeija ei voi kokoontua täyttämään tehtävänsä kenenkään Makedonian Aleksanteria tai Napoleonin esikuvanaan pitävän sankarin johdolla. Yksilösankarinen aika on mennyt — nyt toimivat joukot! Jokaisen sorretun yksilön herääminen tuo hänet itse-tietoisena taistelurintamaan. Ei hän enää johtajaa tarvitse, hän on oma johtajansa.

Keskellä nykyaikaista rikkautta kituu työväenluokka, rikkauksia luova voima. Työpäivät ovat pitkät, asunnat kurjat, palkat pienet ja elintarpeet kalliit. Sivistys on korkea, mutta sitä hallitsee rahavalta.

Kapitalismi on nykyajan maailmanvalta, joka uhkaa turmiolla ja nälkäkuolemalla ihmiskunnan enemmistöä, työväenluokkaa, ja tukahduttaa samalla henkisiä pyrkimyksiäkin.

Mutta kaikkialla sivistyneessä maailmassa on jo työväenluokka noussut taisteluun sortajiansa vastaan. Ja sosialismi on se lippu,

jonka ympärille tämä uusi valloitusarmeija on asettunut.

Tämän armeijan tehtävä on tuhansia kertoja suurempi kuin Makedonian Aleksanterin. Aleksan-

teri valloitti vain hävittääkseen. Tämä armeija valloittaa rakentaakseen ihmisen työn tasavallan, jossa on samat oikeudet ja samat velvollisuudet. V. P.

Uutta kirjallisuutta

Kaapro Jääskeläisen: "Totta toinen puoli"

Työkansan kustannuksella on ilmestynyt Kaapro Jääskeläiseltä kokoelma kirjotelmia nimellä: "Totta toinen puoli". Kokoelma käsittää 186 sivua tavallista kirjakokoa. Hintaan sillä 75 senttiä vaatekansiin sidottuna ja 50 senttiä pehmeissä paperikansissa. Teosta on myytävänä kaikkien puoluelehtiemme kirjakaupoissa.

Tässä nyt ilmestyneessä kokoelmassa, paitsi sitä, että siinä kaikkien kirjotelmien ovat parasta mitä lyhyeinä alkuperäisinä jutelmajoina suomenkielellä on julaitu, on muuttamia aivan erinomaisia juttuja, niin Suomesta kuin Amerikan suomalaisten keskuudestakin otetuista aiheista. Semmoisena mainitsemme vain "Orjan kuoria" nimisen kappaleen ja toisen nimellä: "Piispa vieraanamme".

Edellisessä käsitellään "ulko-maalaisen" työvoiman kauppaa amerikkalaisilla työmarkkinoilla ja sen kaameita seurauksia, työläisorjien muuttamista lyhyessä ajassa pelkiksi "orjan kuoriksi", joita Amerikan satamista lähtee joukottain kotiteloilleen kuolemaan, samalla kuin uutta raikattavaa työvoimaa saapuu maahan

— ihmisiä, jotka luulevat täällä tuossa tuokiossa säästävänsä sievoisia summia uhkuvaa elinvoimaansa hetken aikaa säästämättä käyttämällä, ajattelemattakaan liittymistä työväen järjestöjen kautta asemaansa parantamaan ja turvaamaan. Se yksinkertainen tapa, millä tämä jutelmä, johon sisältyy määrättömien, kaikkiin maailman kansallisuuksiin kuuluvien ihmisjoukkojen surullinen elämäntarina, on esitetty, vaikuttaa työläislukijaan, Amerikan työmarkkinoilla työvoimaansa kauppaaviin moninkerroin voimakkaammin kuin innokkaimmattakaan suoranaiset vaikutukset työväen yhteenliittymisen tarpeellisuudesta.

Toinen yllämainitsemistamme kappaleista käsittelee mestarillisella tavalla uskonnon ja lähetystöiden käyttämistä kapitalismin piispana ja ratsuna.

Ja jokaisen kappaleen pääasia, joku tärkeä työväen asemaa ja asiaa koskettava puoli, monine terävine huomioineen ja ivan läimäyksineen, on oikeata virkistystä työväen luokkatunnon eleille saamiseksi. Tämän kokoelman levittäminen Amerikan suomalaisten työläisten keskuuteen on suurimerkityksellistä herätystyötä. Simo.

